

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/26/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010267
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7914010267.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7.októbra 2015 v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Milana Husťáka, v trestnej veci proti obžalovanému B. A., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.2 písm. a), ods.3 písm. c) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 5.2.2015, sp. zn. 7T/53/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného B. A..

odôvodnenie:

Okresný súd v Trebišove rozsudkom zo dňa 5.2.2015, sp. zn. 7T/53/2014 uznal obžalovaného B. A. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.2 písm. a), ods.3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 15. 1. 2014 okolo 15.30 hod. pred rodinným domom na ul. I. č. XX v obci Č., po predchádzajúcom nedorozumení fyzicky napadol M. T., nar. XX.X.XXXX tak, že ju počas vzájomnej hádky udrel rukou po jej rukách, v dôsledku čoho poškodená spadla na zem a utrpela zranenia, konkrétne zlomeninu krčka stehrovej kosti vľavo a pomliaždenie hornej pery vľavo, ktoré poranenia si vyžiadali nevyhnutnú dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 6 mesiacov.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 156 ods.3, § 37 písm. h),m), § 38 ods.4, § 42 ods.1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň, podľa § 42 ods.2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 23.1.2014, sp. zn. 3T/184/2012, právoplatného dňa 23.1.2014, ktorým bol uznaný za vinného pre prečin podľa § 207 ods.1 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods.1 Tr. por. bol obvinený povinný nahradiť spôsobenú škodu poškodeným:

- M. T., nar. XX. X. XXXX v Č.U., trvale bytom Č., I. XXX/XXX, vo výške 3.048,80 Eur (tritisícštyridsaťosem eur osemdesiat centov);

- Z. J. O., a.s., M. XX, K., IČO: XXXXXXXX, vo výške 1.126,74 Eur (tisícstodvadsaťšesť eur sedemdesiatštyri centov).

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný. V písomných dôvodoch podaného opravného prostriedku tak sám, ako aj prostredníctvom obhajcu poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Poukázal na nedostatky vo vykonanom dokazovaní, ktoré podľa jeho názoru

nepreukazujú skutkový stav tak, ako bol ustálený prvostupňovým rozhodnutím, pričom takto ustálený skutkový stav viedol prvostupňový súd k nesprávnym právnym záverom. V detailoch poukázal na jednak výpovede samotnej poškodenej, ale i svedkov, ktoré vykazujú znaky neúplnosti a rozporuplnosti vedúce k rôznym opisom skutkového deja, ktorý bol prvostupňovým súdom ustálený vo verzii najmenej prijateľnej pre obžalovaného. V kontexte s takto vykonanými dôkazmi vyznieva nepresvedčivo aj znalecký posudok znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia MUDr. M. K. a to nielen vo vzťahu k poraneniám poškodenej, ale aj k jeho mechanizmu. Podľa jeho názoru je výpovedná hodnota znaleckého posudku iba v tej časti, kde sa konštatuje, že poškodená dopadla zadnou časťou tela na zem, čo potvrdzuje obranu obžalovaného, že poškodená T. nemohla spadnúť dopredu, ale sa odrazila a spadla na zem. V uvedenom kontexte produkovaných dôkazov navrhol oslobodiť ho spod obžaloby, alternatívne zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného B. A. nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom pre náležité zistenie skutkového stavu veci a pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie. Prvostupňový súd vykonané dôkazy vecne vyhodnotil, riadiac sa pritom ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach, a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania a nepochybil, keď svoje skutkové zistenia oprel predovšetkým o výpoveď poškodenej M. T., svedkov - policajtov C. C., T. M. a C. J., ktorí zasahovali na mieste incidentu, o závery znaleckého posudku z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia vypracovaného znalcom MUDr. M. K., z ktorých záverov vyplýva, že vzniknuté poranenia u poškodenej M. T. sú v priamej príčinnej súvislosti s incidentom zo dňa 15.1.2014. Mechanizmus poranení bol nepriamy, poranenia vznikli u poškodenej tak, že po údere rukami B. A. po rukách menovanej táto stratila stabilitu a dopadla zadnou časťou tela na zem, nárazom došlo k zlomenine krčka stehrovej kosti vľavo. K pohmoždeniu hornej pery a zlomeniu zubnej protézy mohlo dôjsť jednak priamym mechanizmom, t.j. úderom päťou do tváre, jednak nepriamym mechanizmom, t.j. pádom na oblasť tváre. Obžalovaný aj napriek tomu, že popiera spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, z jeho výpovede je zrejmé, že mal konflikt s poškodenou. V nadväznosti na správne zistený skutkový stav veci aj odvolací súd konštatuje, že obžalovaný B. A. svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.2 písm. a), ods.3 písm. c) Tr. zák., pretože inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe (§ 139 ods.1 písm. e), § 127 ods.3 Tr. zák. a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví, a to po objektívnej i subjektívnej stránke.

Odvolací súd teda rezultuje, že dokazovanie bolo súdom prvého stupňa vykonané zákonne a v rozsahu dostatočnom na náležité objasnenie skutkového stavu veci, ktorý plne postačuje pre vydanie zákonného a spravodlivého meritórneho rozhodnutia.

Pri rozhodovaní o treste okresný súd zvažoval všetky kritéria rozhodné pre voľbu druhu a výmery trestu a obžalovanému uložil trest zodpovedajúci zákonu. V posudzovanom prípade sa obžalovaný B. A. prejednávanej prečinu dopustil skôr, ako bol vyhlásený rozsudok vo veci Okresného súdu Trebišov,

sp. zn. 3T/184/2012, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu podľa § 207 ods.1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Správne preto postupoval okresný súd, keď vzhľadom na toto odsúdenie uložil obžalovanému B. A. aj pri konštatácii dvoch priťažujúcich okolností súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov nepodmienečne, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 3T/184/2012. Krajský súd na tomto základe má za to, že rozsudok okresného súdu vo výroku o treste je primeraný a splní svoj účel tak z hľadiska prevýchovej požiadavky zákona, ako aj z hľadiska naplnenia požiadaviek špeciálnej i generálnej prevencie.

Správne je i zaradenie obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods.2 písm. b) Tr. zák.), pretože obžalovaný B. A. bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto prečinu vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Nepochybil okresný súd, keď obžalovaného zaviazal na náhradu spôsobenej škody poškodeným, pretože títo si svoj nárok náhradu škody riadne a včas uplatnili.

Preto krajský súd nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.